

Det kan næppe komme som nogen stor overraskelse for forslagsstillerne, at regeringen heller ikke denne gang kan støtte lovforslaget. Vi havde i sidste samling her i Folketinget lejlighed til at drøfte strafniveauet i voldssager og voldtægtssager. I forbindelse med behandlingen af det selv samme lovforslag, som vi i dag på ny skal drøfte, redegjorde jeg nærmere for hovedpunkterne i regeringens politik på området.

Når Venstre og Det Konservative Folkeparti nu har valgt at genfremsætte den gamle travet af et lovforslag, vil jeg benytte lejligheden til kort at erindre om hovedtrækkene i regeringens politik på området.

Ved voldspakken fra 1994 blev straffeloven ændret, således at der generelt indførtes forhøjet straf for voldsforbrydelser i gentagelsestilfælde. Herudover har regeringen med voldspakken fra 1997 hævet straffen for den grove vold, ligesom regeringen i foråret 2001 styrkede indsatsen mod ungdomskriminalitet, bl.a. med indførelsen af ungdomssanktionen.

Jeg skal i øvrigt erindre om, at Danmark, som det også blev oplyst af fru Sandy Brinck, er blandt de lande i Europa, der oftest idømmer ubetinget frihedsstraf for vold. I statistikken kommer vi umiddelbart efter Rusland og Grækenland, og det land, der kommer efter Danmark, er Albanien. Og der er ganske lang afstand mellem Danmark og Albanien i forhold til anvendelsen af ubetinget frihedsstraf for vold.

Så hvis man ønsker at skabe et indtryk og bilde af, at Danmark skulle være et særlig blødsødent land, så har det intet på sig i virkelighedens verden, måske kun i den politiske og ideologisk betingede debat, men ikke i statistikken og i den virkelige verden.

Vi har i de sidste år haft en omfattende debat om strafniveauet for voldtægtssager. Jeg har tidligere haft lejlighed til at understrege, at jeg lægger stor vægt på at sikre, at straffen i alle voldtægtssager afspejler samfundets klare afstandtagen fra denne kriminalitet.

Som jeg også tidligere har orienteret Folketinget om, afleverede Rigsadvokaten den 15. januar 2001 en redegørelse til mig vedrørende strafniveauet for voldtægtssager. Det var Rigsadvokatens konklusion, at der ikke er grundlag for at antage, at strafniveauet for sammenlignelige voldtægtssager er faldet siden slutningen af 1980'erne.

Rigsadvokatens redegørelse peger imidlertid på nogle tilfælde, hvor der kunne være grund til at se nærmere på, om strafniveauet ligger på et

tilstrækkeligt niveau. Det drejer sig bl.a. om sager om overfaldsvoldtægter, herunder særligt forsøg på overfaldsvoldtægt. Endvidere drejer det sig om sager, hvor voldtægten er begået af flere i forening, det, der i offentligheden er blevet kaldt massevoldtægter.

Efter at have modtaget redegørelsen aftalte jeg med Rigsadvokaten at iværksætte en ordning, hvorefter Rigsadvokaten i 1 år får forelagt alle afsagte domme i voldtægtssager bl.a. med henblik på at vurdere, om der er behov for at anke dommen for at få straffen skærpet.

Den 7. august i år afleverede Rigsadvokaten imidlertid en midtvejsredegørelse om strafniveauet i voldtægtssager. Ifølge Rigsadvokatens vurdering er der næppe grundlag for at antage, at domstolene på det gældende lovgrundlag vil foretage en mere markant generel forhøjelse af strafniveauet i de forskellige typer af voldtægtssager.

Det er på den baggrund, at regeringen har besluttet at fremsætte lovforslaget om ændring af straffeloven, L 27, med det formål at skærpe straffen for voldtægt.

Voldtægt er, som også fru Sandy Brinck understregede det, en særlig form for alvorlig personfarlig kriminalitet, som ud over den anvendte vold eller trusler om vold også indebærer en grov integritetsmæssig krænkelse af offeret.

Det nuværende strafniveau i voldtægtssager afspejler efter regeringens opfattelse ikke i tilstrækkelig grad krænkelsen af offerets integritet og seksuelle selvbestemmelsesret. Der er derfor behov for en generel skærpelse af straffen for voldtægt.

Jeg mener imidlertid ikke, at den fremgangsmåde, som Venstre og Det Konservative Folkeparti foreslår med deres lovforslag, er den rette.

Som bekendt er Straffelovrådet i øjeblikket i gang med at foretage en samlet vurdering af strafferammerne i straffeloven. Rådet vil eventuelt på baggrund heraf komme med indstillinger om lovændringer. Det arbejde er sat i gang som opfølgning på en vedtagelse her i Folketinget under en forespørgselsdebat om volds-kriminalitet.

Jeg synes, at vi skylder Straffelovrådet, men også os selv, da det er os i Folketinget, der har besluttet at igangsætte arbejdet i Straffelovrådet, at vi ikke foretager vidtgående principielle ændringer af strafferammerne i straffeloven, før vi har et sagkyndigt beslutningsgrundlag i form af en betænkning fra Straffelovrådet.